

at have lagt deres synspunkter klart frem for vælgerne.

I denne forbindelse skal bemærkes, at de kommunalbestyrelser, der måtte ønske en tilvækst af asylsøgere og borgere fra 3. lande, altid bør undersøge, om der i kommunen er folkelig tilslutning til deres ønske. Dette kan i de enkelte tilfælde bedst afklares ved en lokal vejledende folkeafstemning, der kan tjene som rettesnor for kommunalbestyrelsen. Ved beslutningsforslag B 92, Folketingsåret 1992-93, fremsat den 2. april 1993 (Af Pia Kjærsgaard, FP, m.fl.), se Folketingsdende 1992-93, forhandlingerne sp. 7735, 8316 og tillæg A sp. 8677, har Fremskridtspartiet anvist, hvordan der kan skabes lovgrundlag for sådanne vejledende regionale folkeafstemninger.

Selv i tilfælde, hvor vejledende folkeafstemning ikke afholdes, bør det i det mindste være kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse og står til ansvar for sin beslutning om at lade kommunen modtage flere asylsøgere. Vedtagelsen af nærværende beslutningsforslag vil bidrage til, at kommunalpolitikere ikke kan forflygtige ansvaret ved at henvise til, at Indenrigsministeriet har presset dem til at acceptere opførelse af barakbyer til asylsøgere.

3. *Beslutningsforslagets virkninger*

Dette forslag til folketingsbeslutning har det hovedformål at sikre,

1. at der efter 16. november 1993 ikke kan etableres barakbyer til flygtninge i danske kommuner.
2. at barakbyer til flygtninge, der måtte være etableret pr. 16. november 1993 afvikles og fjernes senest den 31. december 1994,
3. at de bevillinger, der af regeringen foreslås afsat over finansloven eller ved tillægsbevillingslov til etablering af barakbyer, flygtningecentre, flygtningebyer, asylcentre m.v., i videst muligt omfang reserveres til bevillinger til etablering af sådanne barakbyer m.v. så nær ved de regioner i verden, hvorfra flygtningestrømmen hovedsageligt udgår (nærområderne).

Vedtagelse af forslaget vil give de nvalgte kommunalbestyrelser mulighed for at lægge budgetter ud fra kendte forudsætninger for så vidt angår antallet af eksisterende barakbyer og ud fra en forudsætning om nedrivning og fjernelse senest ved udgangen af 1994.

4. *Bemærkninger til de enkelte afsnit af beslutningsforslaget*

Ad 1-2: Fastsættelsen af den 16. november 1993 som skæringsdato for forbudet mod at etablere barakbyer til flygtninge sikrer, at de kommunalbestyrel-

ser, hvis hverv ophører med udgangen af 1993, ikke lovligt kan træffe beslutning om etablering af barakbyer efter valgdatoen. Dette vil tilvejebringe en langt større klarhed i planlægningen, således at såvel kommunerne, staten som Dansk Røde Kors og andre aktører i hjælpearbejdet har et mere sikkert kendskab til omfanget af deres indsats og det økonomiske engagement.

Ad 3: Fremskridtspartiet anser det for helt nødvendigt, at bevillinger til etablering af barakbyer, flygtningecentre, flygtningebyer, asylcentre m.v. i fremtiden i videst muligt omfang reserveres til etablering af sådanne barakbyer m.v. så nær ved de regioner i verden (nærområderne), hvorfra flygtningestrømmen hovedsageligt udgår.

Det er mange gange påvist, at indsats i nærområderne er mest lønsom og effektiv. Senest er det f.eks. i Berlingske Tidende påvist, at flygtningelejre i nærområderne både er billigere, bedre og tryggere end danske flygtningebarakbyer. I Berlingske Tidende den 21. maj 1993, side 1, påpeges, at »Dansk Røde Kors. . . ikke (er) imponeret af de planlagte danske barakbyer for flygtninge, der snart skyder op i de danske kommuner.« . . . »Vi ville have foreslået en anden by-struktur, siger Eigil Pedersen (generalsekretær i Dansk Røde Kors).«

I samme avis oplyser projektleder Jørgen Kristensen, Dansk Røde Kors, at en lejr, der er etableret af Dansk Røde Kors i den kroatiske by Kutina, »koster 11.000 kr. at oprette pr. flygtning. I Danmark er prisen for en sengeplads i et asylcenter mere end tre gange så høj. Yderligere er driften langt billigere, bl.a. fordi der kun er behov for én ansat pr. 200 flygtninge, mens der er ansat én for hver ti flygtninge i Danmark.«

Fremskridtspartiet er ikke alene om at påpege, at indsats i nærområderne er mest lønsom. Men indtil nu har der ikke været politisk vilje til at drage konsekvens. Med vedtagelse af dette forslag pålægges det imidlertid regeringen at fremsætte lovforslag, der vil sikre, at bevillinger til etablering af barakbyer, flygtningecentre, flygtningebyer, asylcentre m.v. i videst muligt omfang reserveres til etablering af sådanne barakbyer m.v. så nær ved de regioner i verden (nærområderne), hvorfra flygtningestrømmen hovedsageligt udgår.

Forslaget kan naturligvis ikke hindre, at der fortsat sker en for det danske samfund skadelig og uheldig indstrømning af flygtninge. Forslaget er derfor også kun ét af flere nødvendige initiativer, der bør tages. I denne forbindelse henvises til næste afsnit.